

GREEK FILM
ARCHIVE
> FILM
MUSEUM

Cinema Made in Italy

ATHENS 2025 20-23 NOVEMBER

ΣΥΝΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ / CO-ORGANIZATION

CINECITTÀ

Direzione Generale
CINEMA e
AUDIOVISIVO

Embassy of Italy
Athens

ISTITUTO
italiano
DI CULTURA
ATENE

5^ο Cinema Made in Italy

Athens, 20-23 Νοεμβρίου 2025

Η Ρόζα, η Ελεονώρα, η Ελίζα, η Φραντσέσκα και η Χόλι είναι οι πρωταγωνίστριες των ιταλικών ταινιών που καταφθάνουν στην Αθήνα. Πέντε ιστορίες με θηλυκό πρόσημο που, ξεκινώντας από τα τέλη του 19ου αιώνα, διασχίζουν τον 20ο και μπαίνουν στη νέα χιλιετία.

Η αφήγηση ξεκινά με τη Ρόζα στο *Κορώνα ή γράμματα*; , μια νεαρή ατίθαση γυναίκα που κυριαρχεί πάνω στους άλλους χαρακτήρες, ακόμη και στον Buffalo Bill, σε ένα γουέστερν που όσον αφορά τις εντάσεις και τους έρωτες θυμίζει το *Η έντιμος κυρία και ο χαρτοπαίκτης* του Θρυλικού Ρόμπερτ Άλτμαν. Συνεχίζει, αυτή τη φορά σε έναν νέο αιώνα, η σπουδαία Ελεονώρα Ντούζε, πρωταγωνίστρια της ζωής της, εγκλωβισμένη ανάμεσα σε ολοκληρωτικά καθεστώτα και στους νεκρούς ενός μεγάλου πολέμου. Με ακόρταγη διάθεση για ζωή, πυρετώδης και απροσδόκητη, η Ντούζε των τελευταίων ετών μας παρουσιάζεται μέσα από μια απόλυτα χαρισματική ερμηνεία της Valeria Bruni Tedeschi.

Στο *Ο χρόνος που χρειάζεται* η Francesca Comencini διηγείται την ιστορία της Francesca Comencini μέσα από την οδυνηρή και ογκώδη σχέση με τον πατέρα της Luigi. Διαδραματίζεται στη δεκαετία του '70 όπου, ανάμεσα σε όνειρα και πτώσεις, πατέρας και κόρη ενώνονται ίσως ασυνείδητα, από την έκφραση της εποχής εκείνης «όλη η δύναμη στη φαντασία». Που για του δυο τους, τον Λουίτζι και τη Φραντσέσκα, είναι ο ίδιος ο κινηματογράφος.

Η *Ελίζα*, ταινία βασισμένη σε αληθινή ιστορία, μας μεταφέρει στη δεκαετία του 2000, όταν μια νεαρή γυναίκα σκοτώνει την αδερφή της και επιχειρεί να δολοφονήσει τη μητέρα της. Αλλά η ίδια, η Ελίζα, δεν θυμάται, η αμνησία βαραίνει σαν ογκόλιθος, η απώθηση είναι μια αδυσώπητη κλειδαριά που δεσμεύει τη μνήμη. Έως ότου, με τη βοήθεια ενός ψυχολόγου εγκληματολόγου, η κρατούμενη απελευθερώνει το μυαλό της στις αναμνήσεις.

Και στο *Η Απαγωγή της Αραμπέλα* το παρελθόν βασανίζει τη Holly, τον κύριο χαρακτήρα της ταινίας καθώς και απαγωγέα της ίδιας της Arabella, την παιδική δηλαδή εκδοχή του εαυτού της που είναι έτοιμη να κάνει μια νέα αρχή. Αυτή τη φορά όμως με διαφορετικό τρόπο, δίχως λάθη. Έξι γυναικεία πρόσωπα, συμπεριλαμβανομένης και της Αραμπέλα, που καθώς ζητούν συγγραφέα βρίσκουν έναν εξαιρετικό κινηματογράφο.

Για να κλείσει ο κύκλος του ταξιδιού στον ιταλικό κινηματογράφο, δύο πρόσφατα αποκατεστημένες κλασικές ταινίες: το *Παράθυρο στο Λούνα Παρκ* του Λουίτζι Κομεντσίνι και το *Ρώμη, ώρα 11* του Τζουζέπε Ντε Σάντις.

Ευχαριστούμε την Πρεσβεία της Ιταλίας, το Ιταλικό Μορφωτικό Ινστιτούτο και την Ταινιοθήκη της Ελλάδας.

Carla Cattani

Επικεφαλής Γραφείου

Πρωώθηση του σύγχρονου ιταλικού κινηματογράφου παγκοσμίως, Cinecittà

V edizione Cinema Made in Italy

Atene 20-23 novembre 2025

Rosa, Eleonora, Elisa, Francesca e Holly sono i personaggi principali dei film italiani che arrivano ad Atene. Cinque storie al femminile che, dalla fine dell’800, attraversano il ‘900 ed entrano nel nuovo millennio.

Apré i racconti Rosa in *Testa o Croce?*, giovane donna ribelle che soverchia gli altri personaggi, incluso Buffalo Bill, in un western che per tensioni ed amori ricorda il mitico *I compari* di Robert Altman. Dopo di lei, in un nuovo secolo la grandissima Eleonora *Duse*, protagonista di se stessa, sembra incastrata tra i morti di una grande guerra e regimi totalitari. Avida di vita, febbricitante, inaspettata, la Duse degli ultimi anni raccoglie l’interpretazione di Valeria Bruni Tedeschi in assoluto stato di grazia.

Ne *Il tempo che ci vuole* Francesca Comencini racconta Francesca Comencini nel doloroso ed immenso rapporto con il padre Luigi. Ambientato negli anni’70, tra sogni e cadute, padre e figlia, forse inconsapevolmente, uniti da una frase di quegli anni “tutto il potere all’immaginazione”. Che per loro, Luigi e Francesca, è il cinema.

Elisa, film tratto da una storia vera, ci porta agli anni 2000, quando una giovane donna uccide la sorella e tenta l’assassinio della madre. Ma lei, Elisa, non ricorda, l’amnesia pesa come macigno, la rimozione è un lucchetto inesorabile che aggancia la memoria. Fino a quando, con l’aiuto di uno psico criminologo, la detenuta non libera la mente ai ricordi.

Anche ne *Il rapimento di Arabella* il passato tormenta Holly, il personaggio principale del film nonché la rapitrice proprio di Arabella, ovvero una lei bambina pronta a ricominciare. Però questa volta in modo diverso, senza errori. Sei personaggi femminili, includendo Arabella, che cercando un autore trovano un ottimo cinema.

Per chiudere il cerchio di questo viaggio nel cinema italiano, due classici appena restaurati: *La finestra sul Luna Park* di Luigi Comencini e *Roma ore 11* di Giuseppe De Santis.

Ringraziamo l’Ambasciata d’Italia, l’Istituto Italiano di Cultura e la Cineteca di Grecia.

Carla Cattani

Responsabile

Promozione Internazionale del Cinema Italiano Contemporaneo, Cinecittà

5th Edition of Cinema Made in Italy

Athens, November 20th-23rd, 2025

Rosa, Eleonora, Elisa, Francesca and Holly are the main characters in the Italian films landing in Athens. Five female-led stories that span from the late 19th century, through the 20th century, and make their way into the new millennium.

The stories open with Rosa from *Heads or Tails?*, a rebellious young woman who overwhelms the other characters, including Buffalo Bill, in a western whose tensions and love affairs recall Robert Altman's legendary *McCabe & Mrs Miller*. After her, in a new century, the great Eleonora Duse, protagonist of her own self, seems trapped between the dead of a Great War and totalitarian regimes. Hungry for life, feverish, and unexpected, the Duse of her later years is portrayed by Valeria Bruni Tedeschi in an absolute state-of-grace performance.

In *The Time It Takes*, Francesca Comencini portrays Francesca Comencini in her painful and immense relationship with her father Luigi. Set in the 1970s, between dreams and failures, father and daughter, perhaps unknowingly, are united by a phrase often heard at that time: "All power to imagination". Which for them, Luigi and Francesca, means Cinema.

Elisa, a film based on a true story, brings us to the 2000s, when a young woman kills her sister and attempts to murder her mother. But she, Elisa, doesn't remember; amnesia weighs like a millstone, repression is an inexorable lock that hooks up her memory. Until, with the help of a criminologist, the prisoner frees her mind from her memories.

Also in *The Kidnapping of Arabella* the past haunts Holly, the film's main character and the one who kidnaps Arabella, a child ready to start over. But this time differently, without mistakes. Six female characters, including Arabella, who, in search of an author, find excellent cinema.

To close this journey through Italian cinema, two newly restored classics: Luigi Comencini's *The Window to Luna Park* and Giuseppe De Santis' *Rome 11:00*.

We thank the Italian Embassy in Athens, the Italian Cultural Institute, and the Greek Film Archive.

Carla Cattani

Head of Office

Promotion of Italian Contemporary Cinema Worldwide, Cinecittà

Cinema Made in Italy 2025

Ο μεγάλος ιταλικός κινηματογράφος στις οθόνες της Αθήνας

Με χαρά παρουσιάζουμε την πέμπτη έκδοση του Cinema Made in Italy, μια ευκαιρία για το αθηναϊκό κοινό να βυθιστεί στον πλούτο και την ποικιλομορφία του ιταλικού κινηματογράφου, με σύγχρονες, αλλά και διαχρονικές κλασικές ταινίες. Το φεστιβάλ, που διοργανώνεται σε συνεργασία με τη Cinecittà και την Ταινιοθήκη της Ελλάδος, αναδεικνύει για ακόμη μια φορά τον πολιτιστικό και δημιουργικό δεσμό ανάμεσα στην Ιταλία και την Ελλάδα.

Οι επιλεγμένες ταινίες μάς καθοδηγούν μέσα από τις πολλές αποχρώσεις της ανθρωπίνης —και ιδιαίτερα της γυναικείας— εμπειρίας σε ένα κινηματογραφικό ταξίδι. Το *Testa o croce?*, το οποίο τιμήθηκε πρόσφατα με το Βραβείο Καλύτερης Σκηνοθεσίας στο Φεστιβάλ Τόκιο, συνυφαίνει τον μύθο με την πραγματικότητα, την αγάπη με τη βία, σε μια επική αφήγηση για το αμερικανικό όνειρο των αρχών του 20ού αιώνα και τη μοίρα μιας γυναίκας που αναζητά την ελευθερία. Από την αφοσίωση και τα διλήμματα ιστορικών μορφών όπως η Eleonora Duse, που στην ομώνυμη ταινία καλείται να επιλέξει ανάμεσα στην τέχνη, την οικογένεια και τις ιστορικές συγκυρίες, μέχρι τους καθημερινούς και κοινωνικούς αγώνες των νέων γυναικών που απεικονίζονται στο *Roma ore 11*, οι ταινίες *Elisa* και *Il rapimento di Arabella* εστιάζουν στις πιο προσωπικές ιστορίες ανθρώπων που παλεύουν με τη συνείδησή τους και αναζητούν λύτρωση ή ταυτότητα.

Φέτος, το φεστιβάλ προσφέρει επίσης μια σπάνια συνομιλία ανάμεσα σε διαφορετικές γενιές του ιταλικού κινηματογράφου: μέσα από τις ταινίες των Κομεντσίνι (*La finestra sul Luna Park* και *Il tempo che ci vuole*), πατέρας και κόρη συναντώνται σε απόσταση δεκαετιών, συνδυάζοντας μνήμη και σύγχρονη πραγματικότητα, διαφορετικές γλώσσες και ευαισθησίες, με μια κοινή στοχαστική ματιά πάνω στην τέχνη, τους συναισθηματικούς δεσμούς και το πέρασμα του χρόνου.

Καθολικά θέματα όπως η ευθύνη, η αγάπη, η ωρίμανση και το θάρρος εμπνέουν το αφιέρωμα, υφαίνοντας ένα νήμα που συνδέει προσωπικές ιστορίες και ιστορικά πλαίσια, την πραγματικότητα και τη φαντασία, το παρελθόν και το μέλλον. Το Cinema Made in Italy 2025 προσκαλεί το κοινό να αφεθεί στην έκπληξη, να συγκινηθεί και να προβληματιστεί, επιβεβαιώνοντας τη θέση του ως μια από τις πιο αναμενόμενες εκδηλώσεις στη ζωντανή πολιτιστική σκηνή της Αθήνας.

Απολαύστε τις ταινίες!

Paolo Cuculi

Πρέσβυς της Ιταλίας

Cinema Made in Italy 2025

Il grande cinema italiano in scena ad atene

Siamo lieti di presentare la quinta edizione di Cinema Made in Italy, un’occasione per il pubblico ateniese di immergersi nella ricchezza e nella varietà del cinema italiano, tra opere contemporanee e classiche. La rassegna, frutto della collaborazione con Cinecittà e la Cineteca di Grecia, conferma ancora una volta il legame culturale e creativo che unisce Italia e Grecia.

I film selezionati ci conducono attraverso le molteplici sfumature dell’esperienza umana e in particolare femminile. *Testa o croce?* – recentemente insignito del premio alla miglior regia al Festival di Tokyo – intreccia mito e realtà, amore e violenza, nel racconto epico del sogno dell’America di inizio Novecento e del destino di una donna in cerca di libertà. Passando per l’impegno e la passione di figure storiche come Eleonora Duse, che affronta scelte tra arte, famiglia e contingenze storiche, le difficoltà quotidiane e sociali vissute dalle giovani donne caratterizzano *Roma ore 11*, mentre in *Elisa* e in *Il rapimento di Arabella*, al centro della storia vi sono le vicende più intime di chi lotta con la propria coscienza e cerca redenzione o la propria identità.

Quest’anno, inoltre, la rassegna offre un raro dialogo tra generazioni del cinema italiano: nei film dei Comencini (*La finestra sul Luna Park* e *Il tempo che ci vuole*), padre e figlia si confrontano a distanza di decenni, intrecciando memoria e contemporaneità, linguaggi e sensibilità diverse, in una riflessione comune sull’arte, sui legami affettivi e sul trascorrere del tempo.

Temi universali come la responsabilità, l’amore, la crescita e il coraggio ispirano l’intera rassegna, tessendo un filo che unisce storie personali e contesti storici, realtà e immaginazione, passato e futuro. Cinema Made in Italy 2025 invita il pubblico a lasciarsi sorprendere, emozionare e riflettere, confermandosi un appuntamento atteso nella vibrante scena culturale ateniese.

Buona visione!

Paolo Cuculi
Ambasciatore d’Italia

Cinema Made in Italy 2025

Great italian cinema on stage in Athens

We are pleased to present the fifth edition of Cinema Made in Italy, an opportunity for the Athenian audience to immerse in the richness and diversity of Italian cinema, from contemporary works to timeless classics. The festival, organized in collaboration with Cinecittà and the Greek Film Archive, once again highlights the cultural and creative bond between Italy and Greece.

The selected films guide us through the many nuances of human—and in particular female—experience. *Testa o croce?* – recently awarded Best Director at the Tokyo Film Festival – intertwines myth and reality, love and violence, in an epic tale of the early 20th-century American dream and the fate of a woman seeking freedom. From historical figures such as Eleonora Duse, who faces choices between art, family, and historical circumstances, to the daily and social struggles of young women depicted in *Roma ore 11*, the films *Elisa* and *Il rapimento di Arabella* focus on the most intimate stories of those wrestling with their conscience and searching for redemption or identity.

This year, the festival also offers a rare dialogue between generations of Italian cinema: in the films by the Comencini (*La finestra sul Luna Park* and *Il tempo che ci vuole*), father and daughter meet across decades, blending memory and contemporary reality, different languages and sensibilities, in a shared reflection on art, emotional bonds, and the passage of time.

Universal themes such as responsibility, love, growth, and courage inspire the festival, weaving a thread that connects personal stories and historical contexts, reality and imagination, past and future. Cinema Made in Italy 2025 invites the audience to be surprised, moved, and thoughtful, reaffirming its place as a highly anticipated event in Athens’ vibrant cultural scene.

Enjoy the films!

Paolo Cuculi
Ambassador of Italy

Μια περιπλάνηση στον Νέο Ιταλικό Κινηματογράφο

Η Ταινιοθήκη της Ελλάδος, σε συνεργασία με την Τσινετσιτά, την Ιταλική Πρεσβεία στην Ελλάδα και το Ιταλικό Μορφωτικό Ινστιτούτο Αθηνών έχει τη χαρά να παρουσιάσει την πέμπτη έκδοση του «Cinema made in Italy». Χάρη σε αυτές τις συνεργασίες το Αθηναϊκό κοινό θα έχει την ευκαιρία να απολαύσει και να γνωρίσει καινούργιες ταινίες που έχουν επιλεγεί από μεγάλα διεθνή φεστιβάλ, αλλά και δύο πρόσφατα αποκατεστημένες κλασσικές ταινίες: *Το παράθυρο στο Λούνα Παρκ*, του μεγάλου Λουίτζι Κομεντσίνι, μια ταινία που δουλεύει ένα μοτίβο του νεορεαλισμού για τη σχέση πατέρα γιού, και ας σημειώσουμε εδώ, ότι η εκ νέου ανακάλυψη αυτής της ταινίας, αποτέλεσε ένα ορόσημο στην πρόσφατη έκδοση του φεστιβάλ του Il Cinema Ritrovato στη Μπολόνια. Το *Ρώμη, ώρα 11* του Γκιουζέππε ντε Σάντις, σε πρόσφατη αποκατάσταση που προβλήθηκε στο διεθνές Φεστιβάλ της Βενετίας, Venice Classics.

Στις 5 ταινίες πρόσφατης παραγωγής ξεχωρίζουν δύο γυναίκες σκηνοθέτριες η βετεράνος Φραντσέσκα Κομμεντσίνι με το βραβευμένο έργο *Ο χρόνος που χρειάζεται* και η Καρολίνα Καβάλι με τη βραβευμένη ταινία της *Η απαγωγή της Αραμπέλα*. Στις άλλες τρεις ταινίες συναντάμε το σκηνοθετικό δίδυμο, Αλέσσιο Ρίγκο ντε Ρίγκι και Ματέο Ζόππις, που παρουσιάζουν το έντονα σατιρικό γουέστερν *Κορώνα ή Γράμματα*;, τον Λεονάρντο ντι Κοστάντζο, με την *Ελίζα*, ένα ψυχογράφημα μιας δολοφόνου, που συμμετείχε στο διαγωνιστικό Τμήμα στο πρόσφατο φεστιβάλ Βενετίας, και τον Πιέτρο Μαρτσέλο με την *Ντούζε*, μια ανασκευή των δύσκολων χρόνων της κορυφαίας Ιταλίδας ηθοποιού Ελεονόρα Ντούζε, με συμμετοχές σε μεγάλα διεθνή φεστιβάλ.

Στην εκδήλωση θα υποδεχθούμε από την Ιταλία την Λίβια Αζολίνι από την Τσινετσιτά και τον Ματέο Ζόππις, συσκηνοθέτη του *Κορώνα ή Γράμματα*;. Η παρουσία του νεαρού και βραβευμένου σκηνοθέτη θα μας βοηθήσει να μελετήσουμε πως η Τσινετσιτά βοηθά και υποστηρίζει τα νέα ταλέντα.

Μαρία Κομνηνού

Πρόεδρος του ΔΣ της Ταινιοθήκης της Ελλάδος

Viaggio nel Nuovo cinema italiano

La Cineteca di Grecia, in collaborazione con Cinecittà, l'Ambasciata d'Italia in Grecia e l'Istituto Italiano di Cultura di Atene, è lieta di presentare la quinta edizione di “Cinema Made in Italy”. Grazie a queste collaborazioni, il pubblico ateniese avrà l'opportunità di scoprire e apprezzare nuovi film selezionati da importanti festival internazionali, insieme a due classici del cinema italiano recentemente restaurati. Il primo è *La finestra sul Luna Park*, del grande Luigi Comencini, un'opera che rielabora un tema tipico del neorealismo, quello del rapporto tra padre e figlio. Vale la pena ricordare che la riscoperta di questo film è stata uno dei momenti salienti dell'ultima edizione del festival Il Cinema Ritrovato a Bologna. Il secondo è *Roma ore 11* di Giuseppe De Santis, presentato in una nuova copia restaurata alla sezione Venice Classics della Mostra Internazionale d'Arte Cinematografica di Venezia.

Tra i cinque film di recente produzione spiccano inoltre due registi: la veterana Francesca Comencini, con l'opera premiata *Il tempo che ci vuole*, e Carolina Cavalli, con il suo film premiato *Il rapimento di Arabella*. Le altre tre opere portano la firma del duo di registi, Alessio Rigo de Righi e Matteo Zoppis, che presentano il loro western fortemente satirico *Testa o croce?*; di Leonardo Di Costanzo con Elisa, un intenso psicodramma incentrato su una giovane assassina, selezionato in Concorso all'ultima Mostra del Cinema di Venezia; e di Pietro Marcello con Duse, una reinterpretazione degli anni difficili della grande attrice italiana Eleonora Duse, film che ha partecipato a importanti festival internazionali.

Per l'occasione avremo il piacere di accogliere dall'Italia Livia Azzolini di Cinecittà e Matteo Zoppis, co-regista di *Testa o croce?*. La presenza del giovane e già affermato regista offrirà al pubblico l'opportunità di comprendere più a fondo in che modo Cinecittà sostiene e valorizza i nuovi talenti del cinema italiano.

Maria Komninos

Presidente del C.d.A. della Cineteca di Grecia

Ντούζε

Ελληνική Πρεμιέρα /
Prima visione in Grecia /
Greek Premiere

Μυθοπλασία / Finzione / Fiction, 2025,
Ιταλία, Γαλλία / Italia, Francia / Italy,
France, 122', DCP, Έγχρωμη/Color
Με ήχο / Sonoro / With sound,
Ιταλικά / Italiano / Italian

Σκηνοθεσία / Regia / Direction

Pietro Marcello

Σενάριο / Sceneggiatura / Script

Letizia Russo, Guido Silei,
Pietro Marcello

**Φωτογραφία / Fotografia /
Cinematography**

Marco Graziaplena

Μοντάζ / Montaggio / Editing

Fabrizio Federico,
Cristiano Travaglioli

Ήχος / Suono / Sound

Denny De Angelis, Federico Cabula,
Alessandro Feletti, David Quadrolì

Μουσική / Musica / Music

Marco Messina,
Sacha Ricci, Fabrizio Elvetico

Με τους / Con / With

Valeria Bruni Tedeschi, Fanni
Wrochna, Noémie Merlant, Fausto
Russo Alesi, Edoardo Gorgente,
Vincenzo Nemolato, Gaja Masciale,
Vincenza Modica, Mimmo Borrelli,
Savino Paparella, Vincenzo
Pirrotta, Federico Pacifici, Marcello
Mazzarella, Noémie Lvovsky,
Giordano Bruno Guerri, Alessio
Gorius, Dafne Broglia

Παραγωγοί / Produttore / Producers

Carlo Degli Esposti, Nicola Serra,
Marco Grifoni, Benedetta Cappon

Παραγωγή / Produzione / Production

Palomar – a Mediawan company,
Avventurosa, Rai Cinema, Piperfilm

**Συμπαράγωγή / Co-produzione /
Co-production** Ad Vitam Films

Εταιρεία πωλήσεων /

Vendite estere / World sales

The Match Factory

Η Ελεονόρα Ντούζε έχει πίσω της μια θρυλική καριέρα που φαίνεται πια να έχει ολοκληρωθεί. Όμως, στους σκληρούς καιρούς ανάμεσα στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο και στην άνοδο του φασισμού, η Θεϊκή Ντούζε ακούει ένα κάλεσμα πιο δυνατό από κάθε παραίτηση και επιστρέφει εκεί όπου άρχισε η ζωή της: στη σκηνή. Δεν την κινεί μόνο η επιθυμία να ξαναπαίξει, αλλά μια βαθιά εσωτερική ανάγκη – η ανάγκη να ξαναεπιβεβαιώσει τον εαυτό της μέσα σε έναν κόσμο που αλλάζει αμείλικτα και που απειλεί να της στερήσει τα πάντα, ακόμη και την ανεξαρτησία που κατέκτησε με τον μόχθο μιας ολόκληρης ζωής.

Απρόσμενες οικονομικές δυσκολίες τη φέρνουν αντιμέτωπη με μια κρίσιμη επιλογή· κι έτσι, για άλλη μια φορά, η Ελεονόρα επιλέγει το θέατρο ως το μοναδικό χώρο αλήθειας και αντίστασης. Με μοναδικό της όπλο την τέχνη, αντιστέκεται στον χρόνο και στην απογοήτευση, μεταμορφώνοντας κάθε λέξη και κάθε κίνηση σε μια πράξη επαναστατική. Όμως, το τίμημα του να υψώνεις την ομορφιά απέναντι στη σκληρότητα της εξουσίας και της Ιστορίας είναι βαρύ: οι δεσμοί χαλαρώνουν, οι αγάπες σβήνουν και η υγεία της επιδεινώνεται. Κι όμως, η Ελεονόρα θα αντιμετωπίσει το τελευταίο της ταξίδι αποδεικνύοντας πως μπορεί κανείς να απαρνηθεί ακόμη και τη ζωή την ίδια, αλλά ποτέ τη βαθύτερη φύση του.

Βραβεία / Premi / Awards

- Βραβείο Francesco Pasinetti Καλύτερης Ηθοποιού (Valeria Bruni Tedeschi), Βραβείο Soundtrack Stars
- Premio Francesco Pasinetti Miglior attrice (Valeria Bruni Tedeschi), Premio Soundtrack Stars
- Prize Francesco Pasinetti for Best Actress (Valeria Bruni Tedeschi), Soundtrack Stars Award

Φεστιβάλ / Festival / Festivals

- Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Βενετίας - Διαγωνιστικό, Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Τορόντο, Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Νέας Υόρκης, BFI - Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Λονδίνου
- Mostra Internazionale d'Arte Cinematografica - Venezia - Concorso, Festival Internazionale del Cinema di Toronto, Festival del Cinema di New York, Festival del Cinema di Londra BFI
- Venice International Film Festival - In Competition, Toronto International Film Festival, New York Film Festival, BFI London Film Festival

Duse

Eleonora Duse ha una leggendaria carriera alle spalle che sembra ormai conclusa, ma nei tempi feroci tra la Grande Guerra e l'ascesa del fascismo, la Divina sente un richiamo più forte di ogni rassegnazione e torna lì dove la sua vita è iniziata: sul palcoscenico. Non è solo il desiderio di recitare a muoverla, ma un'urgenza profonda: la necessità di riaffermare sé stessa in un mondo che cambia inesorabilmente e che minaccia di toglierle tutto, persino l'indipendenza che ha conquistato con il lavoro di tutta una vita. Inaspettati rovesci finanziari la mettono di fronte a una scelta, e così, ancora una volta, Eleonora sceglie il teatro come unico spazio di verità e di resistenza. Con la sua arte come unica arma, sfida il tempo e il disincanto, trasformando ogni parola e ogni gesto in un atto rivoluzionario. Ma il prezzo della bellezza contro la brutalità del potere e della Storia è alto, gli affetti sembrano dissolversi e la sua salute si aggrava. Eppure, Eleonora affronterà l'ultimo viaggio dimostrando che si può rinunciare alla vita stessa, ma mai alla propria natura.

Duse

After decades on stage, Eleonora Duse looks back on a legendary career that seems to have run its course. But in the savage days between World War I and the rise of Fascism, the Divine Duse heeds a call stronger than any resignation and returns to where her life began: the stage. It is not only the desire to act that drives her, but a deep urgency: the need to reaffirm herself in a world that is inexorably changing and that threatens to take everything away from her, including the financial independence she has won with her life's work. Once again, Eleonora chooses theater as the only refuge for truth and resistance. Armed only with her art, she defies time and disenchantment, transforming every word and every gesture into a revolutionary act. But the price of holding up beauty against the brutality of power and history is high. Relationships seem to dissolve, and her health worsens. Yet Eleonora will face her last journey convinced that one can give up life itself, but never one's true nature.

@Erika Klenka

Pietro Marcello

— Ο **Πιέτρο Μαρτσέλο** (γεν. 1976, Καζέρτα) είναι Ιταλός σκηνοθέτης και καλλιτέχνης, γνωστός για τον ιδιαίτερο τρόπο με τον οποίο συνδυάζει το ντοκιμαντέρ με τη μυθοπλασία. Αφού σπούδασε ζωγραφική στην Ακαδημία Καλών Τεχνών, συνίδρυσε το φεστιβάλ Cinedamm στη Νάπολη και άρχισε να σκηνοθετεί ντοκιμαντέρ όπως *Il cantiere* (2004) και *La bocca del lupo* (2009), που τιμήθηκαν με σημαντικά βραβεία στο Τορίνο, τη Μπερλινάλε και το Cinéma du Réel. Μεταξύ των πιο γνωστών έργων του συγκαταλέγονται τα *Lost and Beautiful* (2015), *Martin Eden* (2019), *Futura* (2021, σε συν-σκηνοθεσία) και *Scarlet* (2022), ταινία που άνοιξε το Δεκαπενθήμερο των Σκηνοθετών στο Φεστιβάλ των Καννών.

— **Pietro Marcello** (nato nel 1976 a Caserta) è un regista e artista italiano, noto per la sua capacità di fondere documentario e finzione. Dopo aver studiato pittura all'Accademia di Belle Arti, ha co-fondato il Festival Cinedamm a Napoli e ha iniziato a dirigere documentari come *Il cantiere* (2004) e *La bocca del lupo* (2009), che hanno ottenuto importanti riconoscimenti a Torino, alla Berlinale e al Cinéma du Réel. Tra le sue opere più acclamate figurano *Bella e perduta* (2015), *Martin Eden* (2019), *Futura* (2021, co-diretto) e *Le vele scarlatte* (2022, film d'apertura alla Quinzaine des Réalisateurs, Cannes).

— **Pietro Marcello** (b. 1976, Caserta) is an Italian filmmaker and artist known for blending documentary and fiction. After studying painting at the Academy of Fine Arts, he co-founded the Cinedamm Festival in Naples and began directing documentaries such as *Il cantiere* (2004) and *La bocca del lupo* (2009), which won major awards at Turin, Berlinale, and Cinéma du Réel. His acclaimed works include *Lost and Beautiful* (2015), *Martin Eden* (2019), *Futura* (2021, co-directed), and *Scarlet* (2022, opening film at the Directors' Fortnight of the Cannes Film Festival).

Ελίζα

Ελληνική Πρεμιέρα /
Prima visione in Grecia /
Greek Premiere

Μυθοπλασία / Finzione / Fiction, 2025,
Ιταλία, Ελβετία / Italia, Svizzera / Italy,
Switzerland, 110', DCP, Έγχρωμη/Color
Με ήχο / Sonoro / With sound, Ιταλικά,
Γαλλικά / Italiano, Francese / Italian,
French

Σκηνοθεσία / Regia / Direction

Leonardo Di Costanzo

Σενάριο / Sceneggiatura / Script

Leonardo Di Costanzo,
Bruno Oliviero, Valia Santella

Φωτογραφία / Fotografia /

Cinematography Luca Bigazzi

Μοντάζ / Montaggio / Editing

Carlotta Cristiani

Ήχος / Suono / Sound

Xavier Lavorel, Daniela Bassani,
Maxence Ciekawy

Μουσική / Musica / Music

Giorgio Matteo "Aki" Oliviero

Με τους / Con / With

Roschdy Zem, Barbara Ronchi,
Diego Ribon, Valeria Golino,
Giorgio Montanini, Hippolyte Girardot,
Monica Codena, Roberta Da Soller,
Marco Brinzi, Nadia Kibout, Josepha
Yang, Federico Di Costanzo, Adeline
Tayoro, Antonio Buil, Jasmin Mattei,
Roberta Fossile

Παραγωγοί / Produttore / Producers

Carlo Cresto-Dina, Manuela Melissano,
Michela Pini, Amel Soudani

Παραγωγή / Produzione / Production

tempesta / carlo cresto-dina
with Rai Cinema

Συμπαράγωγή / Co-produzione /

Co-production

Amka Films Productions, RSI

Radiotelevisione svizzera

Εταιρεία πωλήσεων /

Vendite estere / World sales

Rai Cinema International Distribution

Η Ελίζα, τριανταπέντε ετών, βρίσκεται στη φυλακή εδώ και δέκα χρόνια, καταδικασμένη για τη δολοφονία της μεγαλύτερης αδελφής της — ένα έγκλημα χωρίς φανερό κίνητρο, του οποίου στη συνέχεια έκαψε το σώμα. Η ίδια ισχυρίζεται πως θυμάται ελάχιστα, σχεδόν τίποτα, σαν να έχει ρίξει ένα πέπλο σιωπής ανάμεσα στον εαυτό της και το παρελθόν. Όταν, όμως, αποφασίζει να συναντήσει τον εγκληματολόγο Αλαουί και να συμμετάσχει στην έρευνά του, μέσα από έναν τεταμένο και αμείλικτο διάλογο οι μνήμες αρχίζουν να παίρνουν μορφή — και μέσα στον πόνο της πλήρους αποδοχής της ενοχής της, η Ελίζα διακρίνει, ίσως, το πρώτο βήμα προς μια πιθανή λύτρωση.

Φεστιβάλ / Festival / Festivals

- Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Βενετίας - Διαγωνιστικό
- Mostra Internazionale d'Arte Cinematografica - Venezia - Concorso
- Venice International Film Festival - In Competition

Elisa

Elisa, 35 anni, è in carcere da dieci anni, condannata per avere, senza motivi apparenti, ucciso la sorella maggiore e averne bruciato il cadavere. Sostiene di ricordare poco o niente del delitto, come se avesse alzato un velo di silenzio tra sé e il passato. Ma quando decide di incontrare il criminologo Alaoui e partecipare alle sue ricerche, in un dialogo teso e inesorabile i ricordi iniziano a prendere forma, e nel dolore di accettare fino in fondo la sua colpa Elisa intravede, forse, il primo passo di una possibile redenzione.

Elisa

Elisa, thirty-five, has been in prison for ten years, convicted of killing her older sister without apparent motive and burning her body. She claims to remember little to nothing of the crime, as if she had drawn a veil of silence between herself and the past. But when she decides to meet with criminologist Alaoui and take part in his research, in a tense and relentless dialogue memories begin to take shape, and in the pain of fully accepting her guilt, Elisa glimpses, perhaps, the first step toward a possible redemption.

Leonardo Di Costanzo

— Ο **Λεονάρντο Ντι Κοστάντζο** αφού σπούδασε εθνοανθρωπολογία στο Πανεπιστήμιο της Νάπολης, μετακόμισε το 1992 στο Παρίσι, όπου καθιέρωσε τη φήμη του ως σκηνοθέτης ντοκιμαντέρ, αποσπώντας βραβεία σε διεθνή φεστιβάλ. Η πρώτη του ταινία μυθοπλασίας, *L'intervallo* (Βενετία), τιμήθηκε με το David di Donatello Καλύτερου Πρωτοεμφανιζόμενου Σκηνοθέτη και το Βραβείο FIPRESCI. Η *L'intrusa* επιλέχθηκε για τις Κάννες (Δεκαπενθήμερο των Σκηνοθετών), ενώ με το *L'avamposto* συμμετείχε στο συλλογικό φιλμ *Les ponts de Sarajevo* (Κάννες). Το 2021 παρουσίασε την *Ariaferma* (Βενετία), η οποία κέρδισε δύο βραβεία David di Donatello και ανακηρύχθηκε Ταινία της Χρονιάς από την Ένωση Ιταλών Κριτικών Κινηματογράφου. Αργότερα σκηνοθέτησε το *Welcome to Paradise*.

— **Leonardo Di Costanzo**, dopo gli studi etno-antropologici all'Università di Napoli, si trasferisce a Parigi nel 1992, dove si forma nel cinema documentario ottenendo riconoscimenti internazionali. Esordisce nella finzione con *L'intervallo* (Venezia, David di Donatello e FIPRESCI), seguito da *L'intrusa* (Cannes, Quinzaine des Réaliateurs) e *L'avamposto* nel film collettivo *Les ponts de Sarajevo* (Cannes). Nel 2021 presenta *Ariaferma* (Venezia), vincitore di due David e premiato come film dell'anno. Realizza poi il corto *Welcome to Paradise* (Venezia 80) e nel 2025 presenta in concorso a Venezia 82 il suo ultimo film, *Elisa*.

— **Leonardo Di Costanzo** after studying ethno-anthropology at the University of Naples, moved to Paris in 1992, where he built a solid reputation in documentary filmmaking, receiving awards at international festivals. His first fiction film, *L'intervallo* (Venice), won the David di Donatello for Best Debut and the FIPRESCI Prize. *L'intrusa* was selected at Cannes (Directors' Fortnight), and with *L'avamposto* he joined the collective film *Les ponts de Sarajevo* (Cannes). In 2021, he presented *Ariaferma* (Venice), winner of two David di Donatello Awards and Film of the Year by the Italian National Film Critics Union. He later directed *Welcome to Paradise*.

Η απαγωγή της Αραμπέλα

Ελληνική Πρεμιέρα /
Prima visione in Grecia /
Greek Premiere

Μυθοπλασία / Finzione / Fiction
2025, Ιταλία / Italia / Italy, 105'
DCP, Έγχρωμη/Color
Με ήχο / Sonoro / With sound,
Ιταλικά / Italiano / Italian

Σκηνοθεσία / Regia / Direction
Carolina Cavalli
Σενάριο / Sceneggiatura / Script
Carolina Cavalli
Φωτογραφία / Fotografia / Cinematography Lorenzo Levrini
Μοντάζ / Montaggio / Editing
Babak Jalali
Ήχος / Suono / Sound
Francesco Lucarelli, Francesco Liotard, Jacopo Lattanzio
Με τους / Con / With
Benedetta Porcaroli, Lucrezia Guglielmino, Chris Pine
Παραγωγοί / Produttore / Producers Antonio Celsi, Annamaria Morelli, Massimiliano Orfei, Luisa Borella, Davide Novelli
Παραγωγή / Produzione / Production Elsinore Film, The Apartment, PiperFilm
Εταιρεία πωλήσεων / Vendite estere / World sales
Charades, PiperPlay

Η Χόλι, 28 ετών, νιώθει πως είναι η λάθος εκδοχή του εαυτού της· ότι η ζωή της δεν πήρε ποτέ τον δρόμο που θα ήθελε. Όταν γνωρίζει ένα κορίτσι, την Αραμπέλα, πείθεται πως έχει μπροστά της τον εαυτό της σε παιδική ηλικία. Η μικρή, αποφασισμένη να το σκάσει απ' το σπίτι, κρύβει την ταυτότητά της και ακολουθεί την επιθυμία της Χόλι: να ξαναγυρίσει πίσω και να γίνει κάποια ξεχωριστή.

Βραβεία / Premi / Awards

- Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Βενετίας - Ορίζοντες, Βραβείου Καλύτερης Ηθοποιού (Benedetta Porcaroli)
- Mostra Internazionale d'Arte Cinematografica Venezia – Orizzonti, Migliore Attrice (Benedetta Porcaroli)
- Venice International Film Festival - Horizons, Best Actress Award (Benedetta Porcaroli)

Φεστιβάλ / Festival / Festivals

- BFI - Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Λονδίνου, Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Σικάγο - Διαγωνιστικό Νέων Σκηνοθετών
- Festival del Cinema di Londra BFI, Festival Internazionale del Cinema di Chicago - Concorso Nuovi Registi
- BFI London Film Festival, Chicago International Film Festival - New Directors Competition

Il rapimento di Arabella

Holly, 28 anni, ha sempre pensato di essere la versione sbagliata di sé stessa e che la sua vita non sia andata nel modo giusto. Quando incontra una bambina di nome Arabella, si convince di aver trovato sé stessa da piccola. Decisa a scappare di casa, la bambina nasconde la sua identità e asseconda il desiderio di Holly: tornare indietro e diventare qualcuno di speciale.

The Kidnapping of Arabella

The film is about a 28-year-old woman who has always felt uncomfortable in her own skin and disappointed in her life's trajectory until she meets a little girl named Arabella. Convinced the child is her younger self, she sets out to change her fate.

Carolina Cavalli

— Η **Καρολίνα Καβάλι**, γεννημένη στο Μιλάνο, είναι σεναριογράφος και σκηνοθέτρια. Το 2017 τιμήθηκε με το SFFILM Rainin Grant για σεναριογραφία και κέρδισε το βραβείο Solinas για τηλεοπτική σειρά. Η πρώτη της μεγάλου μήκους ταινία, *Amanda* (2022), έκανε πρεμιέρα στην ενότητα Orizzonti Extra του Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Βενετίας και προβλήθηκε επίσης στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Τορόντο. Η Καβάλι συνέγραψε το σενάριο της ταινίας *Fremont* (2023) με τον σκηνοθέτη Μπαμπάκ Τζαλάλι· η ταινία έκανε πρεμιέρα στα φεστιβάλ του Σάντανς και του Κάρλοβι Βάρι. Για το *Fremont* ήταν υποψήφια στα British Independent Film Awards και τιμήθηκε με το Βραβείο Independent Spirit John Cassavetes.

— **Carolina Cavalli**, nata a Milano, è sceneggiatrice e regista. Nel 2017 ha ricevuto la SFFILM Rainin Grant per la sceneggiatura e ha vinto il Premio Solinas per una serie televisiva. Il suo primo lungometraggio, *Amanda* (2022), è stato presentato nella sezione Orizzonti Extra della Mostra del Cinema di Venezia e al Toronto International Film Festival. Cavalli ha co-sceneggiato *Fremont* (2023) con il regista Babak Jalali; il film è stato presentato al Sundance Film Festival e al Karlovy Vary International Film Festival. Per *Fremont* è stata candidata ai British Independent Film Awards e ha vinto l'Independent Spirit John Cassavetes Award.

— **Carolina Cavalli** born in Milan, is a screenwriter and director. In 2017, she was awarded the SFFILM Rainin Grant for screenwriting and won the Solinas Prize for a TV series. Her debut feature film, *Amanda* (2022), premiered in the Orizzonti Extra section at the Venice Film Festival and at the Toronto International Film Festival. Cavalli co-wrote *Fremont* (2023) with director Babak Jalali; the film premiered at Sundance and the Karlovy Vary International Film Festival. For *Fremont*, she was nominated for the British Independent Film Awards and won the Independent Spirit John Cassavetes Award.

Ο χρόνος που χρειάζεται

Ελληνική Πρεμιέρα /
Prima visione in Grecia /
Greek Premiere

Μυθοπλασία / Finzione / Fiction
2024, Ιταλία, Γαλλία / Italia, Francia /
Italy, France, 108'
DCP, Έγχρωμη/Color
Με ήχο / Sonoro / With sound, Ιταλικά /
Italiano / Italian

Σκηνοθεσία / Regia / Direction
Francesca Comencini
Σενάριο / Sceneggiatura / Script
Francesca Comencini
**Φωτογραφία / Fotografia /
Cinematography** Luca Bigazzi
Μοντάζ / Montaggio / Editing
Francesca Calvelli, Stefano Mariotti
Ήχος / Suono / Sound
Lavinia Burchieri
Μουσική / Musica / Music
Fabio Massimo Capogrosso
Με τους / Con / With
Fabrizio Gifuni, Romana Maggiora
Vergano, Anna Mangiocavallo, Luca
Donini, Daniele Monterosi, Lallo
Circosta, Luca Massaro, Giuseppe Lo
Piccolo, Luigi Bindi, Laura Borrelli,
Paolo Mannozi, Gianfranco Gallo,
Massimiliano Di Vincenzo, Massimo
Cimaglia, Aphrodite De Lorraine, Marco
Belocchi, Leonardo Giuliani
Παραγωγοί / Produttore / Producers
Simone Gattoni, Marco Bellocchio,
Beppe Caschetto, Bruno Benetti,
Sylvie Pialat
Παραγωγή / Produzione / Production
Kavac, IBC Movie, OneArt,
Les films du Worso, Rai Cinema
**Εταιρεία πωλήσεων / Vendite estere /
World sales** Charades

Η ταινία είναι μια βαθιά προσωπική αναδρομή σε στιγμές που η σκηνοθέτις έζησε με τον πατέρα της. Μια προσωπική εξομολόγηση, ειπωμένη όμως με την απαραίτητη απόσταση — αφού ο κινηματογράφος είναι πάντα παρών ανάμεσά τους: ως πάθος, ως επιλογή ζωής και ως τρόπος να υπάρχουν μέσα στον κόσμο. Ο κινηματογράφος ως ιστός που διατρέχει την ιστορία των ανταλλαγών τους και δημιουργεί έναν χώρο φαντασίας. «Με τον κινηματογράφο μπορείς να δραπετεύσεις», λέει ο πατέρας· «με το ίδιο σου το μυαλό». Οι εικόνες γεννιούνται από τις αναμνήσεις και, όπως αυτές, μεγεθύνουν ορισμένα σημάδια ενώ σβήνουν άλλα. Απέριττες εικόνες, όπου δεν υπάρχει σχεδόν τίποτα πέρα από τους δυο τους — κι εκείνα τα σημεία αναφοράς που μένουν, έχουν πάντα κάτι το απόκοσμο: τα μεγάλα πράγματα είναι υπερβολικά μεγάλα· τα μακρινά, αξεπέραστα μακρινά· οι πλιαχτίδες λάμπουν σαν πυρκαγιές· τα κοντινά, είναι υπερβολικά κοντά. Στα κινηματογραφικά σκηνικά, αντίθετα, όλα ξεχειλίζουν: σύγχυση, βιασύνη, άνθρωποι, θόρυβος — κι εκεί επίσης όλα διογκώνονται. Μέσα σ' αυτά τα σκηνικά πάλλεται η συγκίνηση της συλλογικής ζωής. Όσα βλέπουμε στην ταινία είναι εκείνα του Πινόκιο, χτισμένα στη μέση του πουθενά, στην άγρινη ύπαιθρο.

Βραβεία / Premi / Awards

- Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Βενετίας - Εκτός Συνταγωνισμού
- Βραβείου Francesco Pasinetti Καλύτερης Ηθοποιού (Romana Maggiora Vergano)
- Mostra Internazionale d'Arte Cinematografica Venezia – Fuori concorso, Premio Francesco Pasinetti Miglior attrice (Romana Maggiora Vergano)
- Venice International Film Festival - Out of Competition, Francesco Pasinetti Award Best actress (Romana Maggiora Vergano)

Φεστιβάλ / Festival / Festivals

- Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Ρότερνταμ, Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Σικάγο
- Festival Internazionale del Cinema di Rotterdam, Festival Internazionale del Cinema di Chicago
- International Film Festival Rotterdam, Chicago International Film Festival

Il tempo che ci vuole

Un padre e sua figlia abitano le stanze dell'infanzia: l'infanzia di lei e l'infanzia magica del racconto di Pinocchio, il film al quale sta lavorando lui. Il padre racconta alla figlia del suo lavoro e la ascolta, la osserva, le parla con serietà, compostezza, rispetto, come si parlerebbe non a un'adulta ma a una persona intera sì, la persona che è una bambina. La bambina visita i set del padre, in cui pulsa la vita, il chiasso, l'umanità, il lavoro, l'affanno, l'infatuazione, la magia e il sudore. E lei si perde in quei mondi. La figlia diventa una ragazza, l'incanto di quel limbo tra loro svanisce, la figlia lo sente, capisce che la rottura con l'infanzia è irreparabile. Lo capisce da come il padre la guarda. Pensa che non sarà mai alla sua altezza e precipita apposta per non esserlo davvero. La figlia si droga e continua a tornare a casa cercando di fare finta di niente. Il padre all'inizio è disarmato, poi prende posizione e decide che non farà finta di niente. Smaschera la figlia, si affaccia su quell'abisso, con poche parole e molta presenza la porta via con sé, a Parigi.

The Time It Takes

This film is a very personal account of moments lived by the director with her father. A personal account, yet told with the proper distance, in that cinema is ever-present between father and daughter: as a passion, a life choice, and a way of being in the world. Cinema as a web that underlies the story of their exchanges and creates a space for imagination. “With cinema,” the father says, “you can escape. With your own mind”. Images are sparked by memories and like memories amplify a few notable markers while erasing others. Spare images, where there is hardly anything other than the two of them, and the marker that is present always has something monstrous about it: large things are exceptionally large; distant things are incredibly far; sunbeams are ablaze; nearby things are much too close. As for the movie sets, however, everything is in excess: confusion, urgency, people, noise—and everything here is also amplified. In these sets is the thrill of communal life. The ones featured in the film are those of Pinocchio, built in the middle of nowhere in the barren countryside.

@Francesca Lucidi

Francesca Comencini

— Η **Φραντσέσκα Κομεντσίνι** γεννήθηκε στη Ρώμη το 1961. Σπούδασε φιλοσοφία στο Πανεπιστήμιο La Sapienza, όμως διέκοψε τις σπουδές της για να μετακομίσει στο Παρίσι, όπου έζησε για δεκαοκτώ χρόνια και απέκτησε τα τρία της παιδιά. Το 1984 έκανε το σκηνοθετικό της ντεμπούτο με την ταινία *Pianoforte* και από τότε έχει υπογράψει ταινίες, ντοκιμαντέρ και τηλεοπτικές σειρές που αντλούν έμπνευση από την πραγματικότητα — τις συγκρούσεις, τη σκληρότητα και την ανθρωπιά της. Ιδιαίτερη θέση στο έργο της κατέχουν οι γυναικείοι χαρακτήρες, μέσα από τους οποίους επιδιώκει να αναδείξει τη δύναμη και την ουσιαστική τους παρουσία.

— **Francesca Comencini** è nata a Roma nel 1961. Ha studiato filosofia all'Università La Sapienza di Roma, ma ha interrotto gli studi per trasferirsi a Parigi, dove ha vissuto per diciotto anni e dove sono nati i suoi tre figli. Ha esordito nel 1984 con il film *Pianoforte* e da allora ha realizzato film, documentari e serie caratterizzati da una forte attenzione alla realtà, ai suoi conflitti, alla sua durezza e alla sua umanità. Ama in particolare raccontare personaggi femminili, cercando di affermarne la centralità e la forza.

— **Francesca Comencini** was born in Rome in 1961. She studied philosophy at La Sapienza University in Rome, but interrupted her studies to move to Paris where she lived for 18 years and where her three children were born. She made her debut in 1984 with the film *Pianoforte* and since then she made films, documentaries and series with a strong focus on reality, its conflicts, harshness and humanity. She particularly loves to portray female characters, trying to impose their centrality and strength.

Ελληνική Πρεμιέρα /
Prima visione in Grecia /
Greek Premiere

Μυθοπλασία / Finzione / Fiction
2025, Ιταλία, ΗΠΑ / Italia,
Stati Uniti / Italy, USA, 116'
DCP, Έγχρωμη/Color
Με ήχο / Sonoro / With sound,
Ιταλικά, Αγγλικά / Italiano, Inglese /
Italian, English

Σκηνοθεσία / Regia / Direction
Alessio Rigo de Righi, Matteo Zoppis
Σενάριο / Sceneggiatura / Script
Alessio Rigo de Righi, Carlo Salsa,
Matteo Zoppis
Φωτογραφία / Fotografia
/ Cinematography Simone
D'Arcangelo
Μοντάζ / Montaggio / Editing
Andres P. Estrada, Jacopo Ramella
Pajrin
Ήχος / Suono / Sound
Claudio Bagni, Marta Billingsley,
Francesco Albertelli, Francesco
Tumminello
Μουσική / Musica / Music
Vittorio Giampietro
Με τους / Con / With
Nadia Tereszkievicz, Alessandro
Borghi, John C. Reilly, Peter Lanzani,
Mirko Artuso, Gabriele Silli, Gianni
Garko
Παραγωγοί / Produttore /
Producers Tommaso Bertani, Alex C.
Lo, Filippo Montalto, Massimiliano
Navarra, Olivia Musini, Stefano
Centini, Agustina Costa Varsi
Παραγωγή / Produzione /
Production Ring Film,
Cinema Inutile, Rai Cinema
Εταιρεία πωλήσεων /
Vendite estere / World sales
Rai Cinema International
Distribution

Κορώνα ή γράμματα;

Στις αρχές του 20ού αιώνα, η Παράσταση της Άγριας Δύσης του Μπάφαλο Μπιλ φτάνει στη Ρώμη για να πουλήσει στους Ιταλούς τον μύθο της αμερικανικής μεθορίου — με άσφαιρες τουφεκιές και θεάματα καουμπόηδων. Εκεί, στο πλαίσιο ενός αγώνα ιππασίας που θα μείνει θρυλικός, ανάμεσα σε Αμερικανούς καουμπόηδες και Ιταλούς butteri, η Ρόζα, η νεαρή σύζυγος του τοπικού γαιοκτήμονα, ερωτεύεται τον Σαντίνο, τον buttero που κερδίζει τη μονομαχία. Ύστερα από τη δολοφονία του συζύγου της, η Ρόζα και ο Σαντίνο δραπετεύουν μαζί· αλλά η δικαιοσύνη, όπως πάντα, πωλείται στον πιο πλούσιο αγοραστή, και μια γενναία αμοιβή μπαίνει για το κεφάλι του Σαντίνο. Με τον Μπάφαλο Μπιλ να τους καταδιώκει, η Ρόζα ονειρεύεται την Αμερική — την αληθινή, όχι εκείνη των αφισών με τους βίссονες. Μα το όνειρο θα χρειαστεί να αναμετρηθεί με την πραγματικότητα. Γιατί, όπως σε κάθε αυθεντική μπαλάντα της Άγριας Δύσης, η μοίρα ρίχνει το νόμισμα — και η αλήθεια, συχνά, μένει θαμμένη στο χώμα.

Φεστιβάλ / Festival / Festivals

- Φεστιβάλ Καννών, Ένα Κάποιο Βλέμμα, Φεστιβάλ Κινηματογράφου Λοκάρνο, Viennale - Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Βιέννης
- Festival de Cannes - Un Certain Regard, Viennale - Festival Internazionale del Cinema di Vienna, Festival del cinema di Locarno
- Cannes Film Festival - Un Certain de Regard, Locarno Film Festiva, Viennale - Vienna International Film Festival

Testa o croce?

Agli inizi del '900, il Wild West Show di Buffalo Bill arriva a Roma per vendere agli italiani il mito della frontiera, a colpi di fucili a salve e spettacoli di cowboy. Qui, nella cornice di una gara di doma divenuta leggenda tra cowboys e butteri italiani, Rosa, giovane moglie del signorotto locale, si innamora di Santino, il buttero che vince la sfida. In seguito all'omicidio del marito, Rosa e Santino fuggono insieme, ma la giustizia, come sempre, è venduta al miglior offerente e sulla testa di Santino viene messa una grossa taglia. Con Buffalo Bill sulle loro tracce, Rosa sogna l'America, quella vera, non quella dei manifesti pubblicitari con i bisonti, ma il suo sogno dovrà fare i conti con la realtà. Perché, come in ogni ballata western che si rispetti, il destino lancia la moneta. E spesso, la verità resta sepolta sottoterra.

Heads or Tails?

At the beginning of the 20th century, Buffalo Bill's Wild West Show arrived in Rome to sell Italians the myth of the frontier-with blank rifle shots and cowboy spectacles. Against the backdrop of a legendary rodeo contest between American cowboys and Italian butteri, Rosa, the young wife of the local landowner, falls in love with Santino, the buttero who wins the challenge. After the murder of her husband, Rosa and Santino run away together, but justice, as always, is sold to the highest bidder, and a hefty bounty is placed on Santino's head. With Buffalo Bill hot on their trail, Rosa dreams of America-the real one, not the one in the posters with bison-but her dream must confront reality. Because like in every true western ballad, fate flips a coin. And often, the truth remains buried underground.

@Alessandro Zoppis

Alessio Rigo de Righi, Matteo Zoppis

— Οι **Αλέσιο Ρίγκο ντε Ρίγκι** και **Ματέο Ζόππις** (γεν. 1986) είναι Ιταλοαμερικανοί σκηνοθέτες. Η συνεργασία τους ξεκίνησε με το μικρού μήκους ντοκιμαντέρ *Belva Nera* και συνεχίστηκε με το πολυβραβευμένο *Il Solengo*. Η πρώτη τους ταινία μυθοπλασίας, *The Tale of King Crab*, έκανε πρεμιέρα στο Δεκαπενθέμερο των Σκηνοθετών του Φεστιβάλ Καννών το 2021. Το έργο τους αντλεί έμπνευση από λαϊκούς μύθους και αγροτικές παραδόσεις, διερευνώντας τον ατελή και απρόβλεπτο μηχανισμό της προφορικής αφήγησης που γεννά διαρκώς νέες ιστορίες. Οι ταινίες τους έχουν προβληθεί και τιμηθεί σε φεστιβάλ όπως των Καννών, της Νέας Υόρκης, του Ρότερνταμ (IFFR), του Κάρλοβι Βάρι και πολλών ακόμη.

— **Alessio Rigo de Righi e Matteo Zoppis** (n. 1986) sono due registi italo-americani. La loro collaborazione è iniziata con il cortometraggio documentario *Belva Nera* e con il pluripremiato documentario *Il Solengo*. Il loro primo lungometraggio di finzione, *Re Granchio*, è stato presentato alla Quinzaine des Réalisateurs del Festival di Cannes 2021. Il loro lavoro si concentra su fiabe e leggende della tradizione contadina e sul meccanismo incompleto e imperfetto della tradizione orale, che finisce per generare nuove storie. I loro film sono stati presentati e premiati in festival come Cannes, New York, IFFR, Karlovy Vary, Göteborg, Viennale, BAFICI, San Paolo, Cinéma du Réel, Doclisboa, RIDM e Torino Film Festival.

— **Alessio Rigo de Righi e Matteo Zoppis** (b. 1986) are two Italian American directors. Their collaboration started with the short documentary *Belva Nera* and the award-winning documentary *Il Solengo*. Their first fiction feature film *The Tale of King Crab* premiered at Quinzaine des Réalisateurs at the 2021 Festival de Cannes. Their work focuses on folk tales and legends of the peasant tradition and on the incomplete and imperfect mechanism of oral tradition that ends up giving rise to new stories. Their films have been featured in and awarded in festivals like Cannes, New York Film Festival, IFFR, Karlovy Vary, Göteborg, Viennale, BAFICI, São Paulo, Cinéma du Réel, Doclisboa, RIDM and Torino Film Festival.

Μυθοπλασία / Finzione / Fiction
1957, Ιταλία, Γαλλία / Italia, Francia /
Italy, France, 90', DCP, Ασπρόμαυρη /
Bianco e nero / Black & White
Με ήχο / Sonoro / With sound,
Ιταλικά / Italiano / Italian

Σκηνοθεσία / Regia / Direction

Luigi Comencini

Σενάριο / Sceneggiatura / Script

Suso Cecchi d'Amico, Luigi Comencini,
σε συνεργασία / con la collaborazione
di / with the collaboration of Luciano
Martino

Φωτογραφία / Fotografia /

Cinematography Armando Nannuzzi

Μοντάζ / Montaggio / Editing

Nino Baragli

Ήχος / Suono / Sound

Ovidio Del Grande

Μουσική / Musica / Music

Alessandro Cicognini

Με τους / Con / With

Giulia Rubini, Gastone Renzelli,
Giancarlo Damiani, Pierre Trabaud,
Calina Classy, Giselda Mancinotti,
Luigi Russo, Remo Galli

Παραγωγοί / Produttore / Producers

Antonio Cervi

Παραγωγή / Produzione / Production

Noria Film, France Cinéma
Productions

Εταιρεία πωλήσεων / Vendite estere /

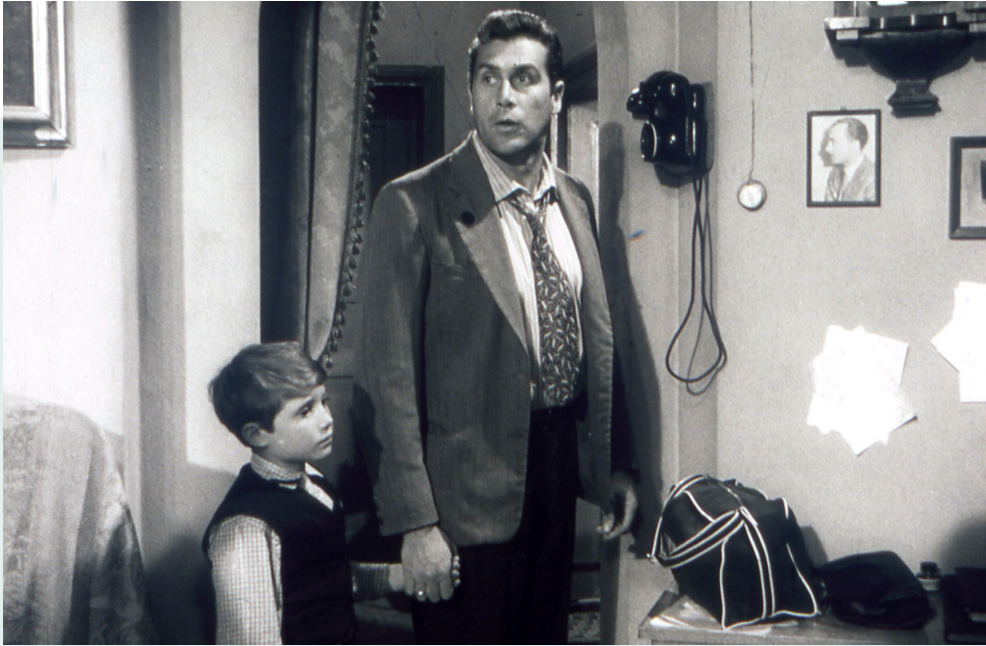
World sales Surf Film

Φεστιβάλ / Festival / Festivals

- Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου
Βερολίνου - Διαγωνιστικό, Φεστιβάλ
Κινηματογράφου Il Cinema Ritrovato
- Festival Internazionale del
Cinema di Berlino - Concorso,
Festival Il Cinema Ritrovato
- Berlin International Film Festival -
Competition, Il Cinema
Ritrovato Festival

Αποκατάσταση / Restauro /

Restoration: Αποκαταστάθηκε το
2025 από την Cineteca di Bologna
σε συνεργασία με την Surf Film, στο
εργαστήριο L'Immagine Ritrovata /
Restaurato nel 2025 da Cineteca di
Bologna con la collaborazione di Surf
Film, presso il laboratorio L'Immagine
Ritrovata / Restored in 2025 by
Cineteca di Bologna in collaboration
with Surf Film, at L'Immagine
Ritrovata laboratory

Το παράθυρο στο Λούνα Παρκ

Η πρόσφατα αποκατεστημένη ταινία, που παρουσιάστηκε φέτος στο Il Cinema Ritrovato της Μπολόνια — όπου χαρακτηρίστηκε η αποκάλυψη του φεστιβάλ — αναδεικνύεται ως ένα από τα πιο ευαίσθητα και παραγνωρισμένα αριστουργήματα του ιταλικού κινηματογράφου της δεκαετίας του '50. Ο Άλντο, εργάτης που επιστρέφει στη Ρώμη ύστερα από χρόνια μετανάστευσης και τον θάνατο της γυναίκας του, προσπαθεί να ξαναχτίσει τη σχέση του με τον γιο του, Μάριο. Κατά την απουσία του, ο μικρός έχει βρει πατρική στοργή στο πρόσωπο του Ριγκέτο, ενός πράου, φτωχού άνδρα που ζει στο περιθώριο και του προσφέρει την αγάπη που ο πατέρας του δεν μπόρεσε να του δώσει. Καθώς πατέρας και γιος περιπλανιούνται στις μεταπολεμικές συνοικίες της Ρώμης, ο Κομεντσίνι σκιαγραφεί με τρυφερότητα και κοινωνική οξυδέρκεια μια ιστορία ενηλικίωσης — όχι ενός παιδιού, αλλά ενός πατέρα που μαθαίνει να αμφισβητεί τον ρόλο του και να ανακαλύπτει μια πιο ανθρώπινη και τρυφερή εκδοχή της πατρότητας.

Γυρισμένη στα χρόνια που η Ιταλία βάδιζε προς το «οικονομικό θαύμα», η ταινία προτείνει ένα διαφορετικό όραμα ευημερίας· εκεί όπου η αξιοπρέπεια και η τρυφερότητα των απλών ανθρώπων μετρούν περισσότερο από την κοινωνική άνοδο. Μια σιωπηλή, σπαρακτική ωδή στη μνήμη, στη συναισθηματική επανασύνδεση και στη λεπτή γραμμή που χωρίζει την ενηλικίωση από την απώλεια της αθωότητας.

La finestra sul Luna Park

Insuccesso di pubblico alla sua uscita, La finestra sul Luna Park è uno dei capolavori segreti del cinema italiano degli anni Cinquanta e il film più personale di Comencini nel decennio. Aldo, operaio emigrato all'estero, torna a casa dopo la morte della moglie e deve ricostruire il rapporto col figlio Mario, il quale in sua assenza ha trovato un sostituto in una figura opposta, Righetto, sottoproletario mite e fragile (personaggio che richiama, anche per via della voce del doppiatore Stefano Sibaldi, il Matto de La Strada di Fellini, altro fool che manda in crisi un maschio- bruto). Righetto vive alla giornata, ma è capace di riversare sul bambinoun affetto che questi non trova altrove (“Quel poco che guadagno mi basta”, dice, “Perché dovrei lavorare privandomi del tempo che posso trascorrere con Mario?”). Sarà proprio la visione di questo altro modello di affettività ad aprire gli occhi ad Aldo, personaggio che ricorda il protagonista di un film dello stesso anno, Il grido di Antonioni, ed è interpretato dall'attore non professionista di Bellissima di Visconti, Gastone Renzelli. Il film è costruito come un male weepie ‘orizzontale’, per scene minime e quotidiane. Aldo vaga tra i nuovi quartieri di Roma, spesso tenendo il figlio per mano come in Ladri di biciclette (le location sono nei quartieri popolari di Ostiense e Centocelle), cercando di riappropriarsi di uno spazio che, mentre lui era lontano, è cambiato vertiginosamente. Il risultato finale è un romanzo di formazione non del bambino bensì dell'adulto, che impara a deporre la propria identità di maschio-proletario-aspirante-borghese a confronto con un figlio attratto da un sottoproletariato estraneo all'etica del lavoro e da un modello di paternità ‘femminile’. Alle soglie del miracolo economico, quello che Comencini propone è un ingresso nel benessere che non sacrifichi il calore del popolo e del bambino. Sinossi tratta da Il Cinema Ritrovato

The Window to Luna Park

A commercial failure on its release, La finestra sul Luna Park is one of the hidden masterpieces of 1950s Italian cinema and the most personal of the films Comencini made during that decade. Aldo, a workman who has emigrated, returns home following the death of his wife and attempts to rebuild a relationship with his son, Mario. During his absence, Mario has found a substitute father-figure in the very different Righetto, a weak and mild-mannered member of the underclass (a character who recalls Il Matto in Fellini's La strada, another fool who sends a brutish male into crisis – a parallel reinforced by the fact that both characters are dubbed by the same voice actor, Stefano Sibaldi). Righetto lives day-to-day but is able to offer the child the kind of affection he cannot find elsewhere (“The little I earn is enough for me,” he says, “Why should I work more if it would deprive me of time I can spend with Mario?”) It is the vision of this different kind of emotional relationship which opens the eyes of Aldo who brings to mind the protagonist of another film made the same year, Antonioni's Il grido, played by one of the non-professional actors from Visconti's Bellissima, Gastone Renzelli. The film is structured as a low key, everyday (or realistic) male weepie. Aldo wanders through the new districts of Rome, often holding his son's hand like the protagonist of Bicycle Thieves (the locations are the popular districts of Ostiense and Centocelle), in an attempt to reclaim spaces that have been dramatically transformed while he was away. The end result is a coming of age story focusing not on a child, but an adult who learns to let go of his identity as a working class man with bourgeois aspirations when confronted by a son drawn to a member of an underclass who lacks his work ethic and displays a “feminine” model of paternity. As the economic miracle beckoned, Comencini presents us with a point of entry into affluence which does not sacrifice the warmth of ordinary people and of a child. Synopsis from Il Cinema Ritrovato

Luigi Comencini

— Ο **Λουίτζι Κομεντσίνι** (1916–2007) υπήρξε ένας από τους σημαντικότερους Ιταλούς σκηνοθέτες της μεταπολεμικής περιόδου, γνωστός για τις *commedia all'italiana* και τον τρυφερό, διεισδυτικό τρόπο με τον οποίο προσέγγιζε την παιδική ηλικία και την οικογένεια. Συνιδρυτής της Cineteca Italiana, έγινε γνωστός με το *Ψωμί, έρωτας και όνειρα* (*Pane, amore e fantasia*, Αργυρή Άρκτος, Βερολίνο 1954). Οι ταινίες του διακρίθηκαν σε φεστιβάλ όπως το Βερολίνο, οι Κάννες και η Βενετία, όπου το 1987 τιμήθηκε με τον Χρυσό Λέοντα για το σύνολο του έργου του. Εξίσου αγαπητός για τις σειρές *Πινόκιο* και *Cuore*, δημιούργησε πάνω από πενήντα ταινίες σε μια δημιουργική πορεία τεσσάρων δεκαετιών.

— **Luigi Comencini** (1916–2007) è stato uno dei principali registi italiani del dopoguerra, celebre per la *commedia all'italiana* e per la sensibilità con cui ha raccontato l'infanzia e la famiglia. Tra i fondatori della Cineteca Italiana, ottenne grande successo con *Pane, amore e fantasia* (Orso d'argento, Berlino 1954). I suoi film furono candidati ai festival di Berlino (*La finestra sul Luna Park*, *La ragazza di Bube*), Cannes (*Incompreso*, *Delitto d'amore*, *L'ingorgo*) e Venezia, dove ricevette il Leone d'Oro alla carriera nel 1987. Apprezzato anche per i classici televisivi *Pinocchio* e *Cuore*, unì maestria, ironia e umanità in oltre cinquanta film.

— **Luigi Comencini** (1916–2007) was a leading post-war Italian filmmaker celebrated for his *commedia all'italiana* and sensitive portrayals of childhood and family. One of the founders of the Cineteca Italiana, he gained acclaim with *Bread, Love and Dreams* (Silver Bear, Berlin 1954). His films earned nominations at Berlin (*La finestra sul Luna Park*, *Bebo's Girl*), Cannes (*Misunderstood*, *Delitto d'amore*, *Traffic Jam*), and Venice, where he received the Career Golden Lion (1987). Equally admired for his television classics *Pinocchio* and *Cuore*, Comencini combined craftsmanship, irony, and compassion in over fifty films spanning four decades.

Μυθοπλασία / Finzione / Fiction
1952, Ιταλία / Italia / Italy, 105'
DCP, Ασπρόμαυρη / Bianco e nero /
Black & White,
Με ήχο / Sonoro / With sound,
Ιταλικά / Italiano / Italian

Σκηνοθεσία / Regia / Direction
Giuseppe De Santis
Σενάριο / Sceneggiatura / Script
Cesare Zavattini, Basilio Franchina,
Giuseppe De Santis, Rodolfo Sonego,
Gianni Puccini
**Φωτογραφία / Fotografia /
Cinematography** Otello Martelli
Μοντάζ / Montaggio / Editing
Gabriele Varriale
Ήχος / Suono / Sound
Giovanni Rossi
Μουσική / Musica / Music
Mario Nascimbene
Με τους / Con / With
Lucia Bosè, Carla Del Poggio, Maria
Grazia Francia, Delia Scala, Elena
Varzi, Lea Padovani, Raf Vallone,
Massimo Girotti, Paolo Stoppa,
Armando Francioli, Paola Borboni,
Irène Galter, Eva Vanicek, Checco
Durante, Alberto Farnese, Mino
Argentieri
Παραγωγοί / Produttore / Producers
Paul Graetz, Goffredo Lombardo
Παραγωγή / Produzione / Production
Titanus, Transcontinental Films
**Εταιρεία πωλήσεων / Vendite estere
/ World sales**
Centro Sperimentale di
Cinematografia – Cineteca
Nazionale

Φεστιβάλ / Festival / Festivals
• Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου
Βενετίας - Venice Classics
• Mostra Internazionale d' Arte
Cinematografica - Venezia -
Venezia Classici
• Venice International Film Festival -
Venice Classics

Ρώμη, ώρα 11

Ένα από τα σπουδαιότερα αριστουργήματα του ιταλικού νεορεαλισμού, που εξακολουθεί να συγκινεί με τη μοντέρνα, ανθρωποκεντρική του ματιά. Βασισμένη σε πραγματικό γεγονός που συγκλόνισε τη Ρώμη στις αρχές της δεκαετίας του '50, η ταινία του Τζουζέπε Ντε Σάντις μετατρέπει ένα τραγικό δυστύχημα σε σπουδή πάνω στην ελπίδα, την κοινωνική ανισότητα και τη θέση της γυναίκας στη μεταπολεμική Ιταλία. Απαντώντας σε μια αγγελία για θέση δακτυλογράφου, εκατοντάδες γυναίκες συρρέουν στα γραφεία μιας εταιρείας, αναζητώντας μια ευκαιρία αξιοπρέπειας και ανεξαρτησίας. Καθώς περιμένουν στα σκαλιά, ξεδιπλώνονται μικρές ιστορίες φιλοδοξίας, επιθυμίας και ανάγκης· ώσπου η προσμονή μετατρέπεται σε χάος και τα σκαλιά κυριολεκτικά καταρρέουν. Με τη σκηνοθετική ακρίβεια και κοινωνική διαύγεια που τον καθιέρωσαν, ο Ντε Σάντις — έπειτα από τις ταινίες του για τη ζωή της υπαίθρου — στρέφει το βλέμμα στην αστική καρδιά της Ιταλίας, αποτυπώνοντας με ρεαλισμό και συγκίνηση μια κοινωνία που παλεύει να ξανασταθεί στα πόδια της. Η Ρώμη, ώρα 11:00 παραμένει ένα συγκλονιστικό χρονικό της συλλογικής επιβίωσης, αλλά και μια οξυδερκής ματιά πάνω στην αλληλεγγύη, την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και την ανάγκη για ελπίδα.

Αποκατάσταση / Restauro / Restoration

- Η αποκατάσταση της ταινίας «Roma ore 11» πραγματοποιήθηκε το 2025 από το Centro Sperimentale di Cinematografia- Cineteca Nazionale σε συνεργασία με την Titanus S.p.A. Τα αρχικά αρνητικά δεν έχουν βρεθεί, οπότε για την αποκατάσταση χρησιμοποιήθηκε ένα αντίγραφο του ήχου. Οι σαρώσεις πραγματοποιήθηκαν από το εργαστήριο CSC Digital. Το έργο της αποκατάστασης ανατέθηκε στο Laboratorio Video Master Digital S.r.l.
- I restauro di Roma ore 11 è stato realizzato nel 2025 dal Centro Sperimentale di Cinematografia – Cineteca Nazionale, in collaborazione con Titanus S.p.A. In assenza dei negativi originali, è stata utilizzata per il restauro una copia positiva sonora. Le scansioni sono state eseguite dal laboratorio CSC Digital. Il lavoro di restauro è stato curato dal Laboratorio Video Master Digital S.r.l.
- The restoration of “Roma ore 11” was carried out in 2025 by the Centro Sperimentale di Cinematografia- Cineteca Nazionale in collaboration with Titanus S.p.A. The original negatives cannot be found, so a sound dupe was used for the restoration. The scans were carried out by the CSC Digital lab. The restoration work was entrusted to Laboratorio Video Master Digital S.r.l.

Roma ore 11

Richiamate da un annuncio in cui si offre un posto da dattilografa, alcune centinaia di ragazze accorrono da tutta Roma alla sede della ditta. L'attesa sulla scala del palazzo dura diverse ore e a un certo punto una delle giovani tenta di passare davanti alle altre con uno stratagemma. Questo provoca nel gruppo una violenta agitazione e la scala crolla. Molte riportano contusioni, alcune sono ferite leggermente, altre gravemente, mentre una, malgrado il pronto intervento chirurgico, muore. L'incidente ha conseguenze diverse: alcune giovani riprendono semplicemente la vita di prima; la ragazza borghese che voleva rendersi indipendente per seguire il fidanzato trova la forza di lasciare la famiglia; la domestica maltrattata ritorna al suo paese; una di loro, incinta, non può più nascondere la sua condizione; la fanciulla che ha provocato la lite viene chiamata al commissariato, ma evidentemente non è lei la responsabile. Mostra Internazionale d'Arte Cinematografica Venezia

Rome 11:00

Drawn by an advertisement offering a typist position, several hundred young women from all over Rome flock to the company's headquarters. The wait on the steps of the building lasts several hours, and at a certain point, one of the young women attempts to sneak past the others. This causes a violent uproar in the group, and the steps collapse. Many suffer bruises, some are slightly injured, others seriously, while one, despite prompt surgery, dies. The incident has varied consequences: some young women simply resume their old lives; the middle-class girl who wanted to become independent to follow her boyfriend finds the strength to leave her family; the abused maid returns to her hometown; one of them, pregnant, can no longer hide her condition; the girl who started the fight is

Giuseppe De Santis

— Ο **Τζουζέπε Ντε Σάντις** (1917–1997) υπήρξε πρωτοπόρος Ιταλός σκηνοθέτης και μία από τις σημαντικότερες φωνές του νεορεαλισμού. Συνσενarioγράφος της ταινίας *Ossessione* του Βισκόντι (1942), έκανε το σκηνοθετικό του ντεμπούτο με το *Tragic Hunt* (1947). Η εμβληματική του ταινία *Πικρό ρύζι* (*Bitter Rice*, 1949) αποτέλεσε ορόσημο του ιταλικού κινηματογράφου, κερδίζοντας υποψηφιότητα για Όσκαρ και συμμετέχοντας στο διαγωνιστικό των Καννών. Με το έργο του ανέδειξε τη ζωή των εργαζομένων και τις κοινωνικές αδικίες της εποχής, παντρεύοντας τον ρεαλισμό με το συναίσθημα. Το 1995 τιμήθηκε στη Βενετία με τον Χρυσό Λέοντα για το σύνολο του έργου του και θεωρείται έως σήμερα μία από τις καθοριστικές μορφές του ιταλικού σινεμά του 20ού αιώνα.

— **Giuseppe De Santis** (1917–1997) è stato un regista italiano tra i pionieri e principali esponenti del neorealismo. Co-sceneggiatore di *Ossessione* (1942) di Visconti, esordì alla regia con *Caccia tragica* (1947). Il suo celebre *Riso amaro* (1949) divenne un caposaldo del cinema italiano, ottenendo una candidatura all'Oscar e partecipando in concorso al Festival di Cannes. Celebre per le sue appassionate rappresentazioni del mondo operaio e dell'ingiustizia sociale, portò realismo ed emozione nel cinema del dopoguerra. Insignito del Leone d'Oro alla carriera a Venezia nel 1995, De Santis rimane una figura fondamentale del cinema italiano del Novecento.

— **Giuseppe De Santis** (1917–1997) was a pioneering Italian filmmaker and one of the foremost voices of neorealism. A co-writer of Visconti's *Ossessione* (1942), he made his directorial debut with *Tragic Hunt* (1947). His celebrated *Bitter Rice* (1949) became a milestone of Italian cinema, earning an Academy Award nomination and competing for the Grand Prize at Cannes. Renowned for his impassioned portrayals of workers and social injustice, he brought realism and emotion to postwar film. Honoured with the Career Golden Lion at Venice in 1995, De Santis remains a defining figure in twentieth-century Italian cinema.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ / PROGRAM / PROGRAMMA

20
NOEMBPIOY / NOVEMBRE / NOVEMBER

- 19:30 **Κορώνα ή γράμματα; / Testa o croce? / Heads or Tails?**
Alessio Rigo de Righi, Matteo Zoppis, 2025, 116'

Παρουσία του σκηνοθέτη / Regista presente in sala / Director in attendance
Μόνο με προσκλήσεις / Solo su invito / By invitation only

21
NOEMBPIOY / NOVEMBRE / NOVEMBER

- 19:00 **Η απαγωγή της Αραμπέλα / Il rapimento di Arabella / The Kidnapping of Arabella**
Carolina Cavalli, 2025, 105'

21:00 **Ο χρόνος που χρειάζεται / Il tempo che ci vuole / The time It takes**
Francesca Comencini, 2024, 108'

22
NOEMBPIOY / NOVEMBRE / NOVEMBER

- 19:00 **Ρώμη, ώρα 11 / Roma ore 11 / Rome 11:00**
Giuseppe De Santis, 1952, 105'

Η αποκατάσταση της ταινίας «Roma ore 11» πραγματοποιήθηκε το 2025 από το Centro Sperimentale di Cinematografia- Cineteca Nazionale σε συνεργασία με την Titanus S.p.A. / I restauro di Roma ore 11 è stato realizzato nel 2025 dal Centro Sperimentale di Cinematografia – Cineteca Nazionale, in collaborazione con Titanus S.p.A. / The restoration of “Roma ore 11” was carried out in 2025 by the Centro Sperimentale di Cinematografia- Cineteca Nazionale in collaboration with Titanus S.p.A.

21:00 **Ελίζα / Elisa**
Leonardo Di Costanzo, 2025, 110'

23
NOEMBPIOY / NOVEMBRE / NOVEMBER

- 19:00 **Το παράθυρο στο Λούνα Παρκ / La finestra sul Luna Park / The Window to Luna Park**
Luigi Comencini, 1957, 90

Αποκαταστάθηκε το 2025 από την Cineteca di Bologna σε συνεργασία με την Surf Film, στο εργαστήριο L'Immagine Ritrovata / Restaurato nel 2025 da Cineteca di Bologna con la collaborazione di Surf Film, presso il laboratorio L'Immagine Ritrovata / Restored in 2025 by Cineteca di Bologna in collaboration with Surf Film, at L'Immagine Ritrovata laboratory'

21:00 **Ντούζε / Duse**
Pietro Marcello, 2025, 122'

Όλες οι ταινίες προβάλλονται με ελληνικούς και αγγλικούς υπότιτλους.
Tutti i film sono proiettati con sottotitoli in greco e inglese.
All films are screened with Greek and English subtitles.

**ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ ΠΩΛΗΣΕΩΝ / VENDITE ESTERE /
WORLD SALES**

CHARADES

3 rue des Cottages
75018 Paris, France
Tel: +33 9 84 10 27 84
sales@charades.eu
www.charades.eu

PIPERPLAY

c/o PiperFilm
Via Sardegna 50
00187 Rome, Italy
c.rossi@piperplay.eu
g.casavecchia@piperplay.eu

**RAI CINEMA INTERNATIONAL
DISTRIBUTION**

Piazza Adriana, 12
00193, Rome, Italy
Tel: +39 06 33179601
fulvio.firrito@raicinema.it
valentina.dipalma@raicinema.it
maria.lanfranchi@raicinema.it
www.raicinemainternationaldistribution.com

SURF FILM

Viale della Tecnica, 205
00144, Rome, Italy
Tel: +39 06 54 221 801
surf@surffilm.com
http://www.surffilm.com

THE MATCH FACTORY

Domstrasse 60
50668 Cologne, Germany
Tel. +49 221 539 709-0
info@matchfactory.de
www.the-match-factory.com

**Οργάνωση / Organizzazione /
Organisation**

Ταινιοθήκη της Ελλάδος /
Cineteca di Grecia /
Greek Film Archive
*Πρόεδρος του Δ.Σ. / Presidente
del Consiglio di Amministrazione /
President of the BofD*
Maria Komninos

**Συνδιοργάνωση / Coorganizzazione /
Coorganisation
Cinecittà**

Πρόεδρος / Presidente / President
Antonio Saccone

*Διευθύνων Σύμβουλος @ Γενικός
Διευθυντής / Amministratore
Delegato e DG / CEO and GM*
Manuela Cacciamani

*Πρωώθηση του σύγχρονου ιταλικού
κινηματογράφου παγκοσμίως /
Promozione Internazionale del Cinema
Contemporaneo / Promotion of Italian
Contemporary Cinema Worldwide*
Carla Cattani
Cristina Cassano
Erika Allegrucci
Livia Azzolini

**Πρεσβεία της Ιταλίας /
Ambasciata d'Italia /
Embassy of Italy**

*Πρέσβης της Ιταλίας / Ambasciatore
d'Italia / Ambassador of Italy*
Paolo Cuculi

*Πρώτος Γραμματέας /
Primo Segretario / First Secretary*
Alberto Amadei

*Ακόλουθοι πολιτισμού και επικοινωνίας /
Addetti alla Cultura e Comunicazione /
Culture and communication officers*
Giorgio Cristoforidis
Maria Gkresta

**Ιταλικό Μορφωτικό Ινστιτούτο
Αθηνών / Istituto italiano
di cultura in Atene / Italian
Cultural Institute Athens**

Διευθυντής / Direttore / Director
Francesco Neri

**Γενικός Συντονισμός Παραγωγής /
Coordinamento generale
della produzione /
General Production Coordination**
Dimitra Arapoglou

**Οργάνωση Παραγωγής /
Organizzazione della produzione /
Production Organisation**
Robbie Eksiel

**Βοηθός γενικού συντονισμού
παραγωγής / Assistente al
coordinamento generale della
produzione / General production
coordination assistant**
Ioanna Papadopoulou

**Συντονισμός Προγράμματος /
Coordinamento del programma /
Program Coordination**
Iakovos Skenderidis

**Οικονομική Διαχείριση /
Gestione finanziaria /
Financial Management**
Vassilis Bibas

**Δημόσιες Σχέσεις & Φιλοξενία /
Pubbliche relazioni e ospitalità /
Public Relations & Hospitality**
Niki Katsantoni

**Σχεδιασμός και καλλιτεχνική
επιμέλεια / Catalog Design**
Vasso Avramopoulou / A4 Design

**Σχεδιασμός Αφίσας /
Progetto grafico del manifesto /
Poster Design**
PIZZETTIEPIZZETTI

**Υπεύθυνη Γραφείου Τύπου
και Επικοινωνίας / Responsabile della
comunicazione e della promozione /
Communication and Publicity Manager**
Evanna Venardou

**Υπεύθυνη Online Επικοινωνίας /
Responsabile della comunicazione
online / Website, Online Platform
and Social Media**
Zoi Chatzi

**Τεχνικός Υπεύθυνος / Supporto
tecnico / Technical support**
Tassos Adamopoulos

**Συντονισμός κίνησης ταινιών /
Coordinamento movimentazione film
e supporto alla produzione /
DCP Traffic Coordination
& Production Support**
Nektarios Sakkas

**Μετάφραση - Υποτιτλισμός /
Sottotitoli / Subtitles**
«Neaniko Plano - Subtitles»

**Διευθύντρια του Τμήματος
μετάφρασης & υποτιτλισμού /
Director of Translation
& Subtitling Department**
Katerina Zampeli

**Σελιδοποίηση & επεξεργασία εικόνων /
DTP & Image editing**
Maro Kokosi / A4 Design

**Δημιουργία τρέιλερ - Μοντάζ /
Realizzazione del trailer – Montaggio /
Trailer Creation & Editing**
Stefanos Minoglou

ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
> ΜΟΥΣΕΙΟ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Ταινιοθήκη της Ελλάδος
Ιερά Οδός 48 & Μεγ.
Αλεξάνδρου
Μετρό Κεραμεικός
Τηλ: 210-3612046

Greek Film Archive
48, Iera Odos &
Megalou Alexandrou Str.
Keramikos metro station
Tel: 210-3612046

www.tainiothiki.gr

  @tainiothikigr

a4_artdesign

Η ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΕΝΤΑΓΜΕΝΗ ΣΤΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ «ΑΤΤΙΚΗ» 2021-2027.
THE EVENT IS INCLUDED IN THE REGIONAL PROGRAM «ATTICA» 2021-2027.

Με τη συγχρηματοδότηση
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Περιφερειακό
Πρόγραμμα
«ΑΤΤΙΚΗ»

ΜΕ ΤΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ / FUNDED BY

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού

ΣΥΝΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ / CO-ORGANIZATION

CINECITTÀ

Direzione Generale
CINEMA e
AUDIOVISIVO

Embassy of Italy
Athens

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ / WITH SUPPORT

EUROPEAN
CINEMAES
Creative Europe MEDIA

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ / MEDIA SPONSORS

EPT

EPT news
radio 105.8

103.7
ΔΕΥΤΕΡΟ
πρόγραμμα

ΚΟΣΜΟΣ

COSMOTV

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

αθηνόραμα

ΑΘΗΝΑ 984
O STAYHOME THE ROCKY STORY 48.3

ΣΤΟ
ΚΟΚΚΙΝΟ
105.5

tvxs
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΟ

SHORT
STORIES
-GR

culture
now.gr

CINEMAGAZINE.GR

MOVE IT

Μετο
Όλα για
τον καιρό